

vojskovodjem, ki je vodil svoj narod od zmage do zmage, ne more verjeti, da ni več zmagovalca pri Kumanovem, ob Bregalnici in na Kajmakčalanu.

Pokojno spava v grobu največji pobornik miru, ki je vedno imel pred očmi mirno sožitje vseh narodov, ki se je vsega posvetil delu za srečo in blagostanje svojega ljudstva in celokupnega človeštva, ki je še v poslednjih trenut-

kih svojega življenja mislil na Jugoslavijo in njeno bodočnost.

Ne bo ga več med nas njega, ki je živel in delal z nami, ki je svojemu ljudstvu zvesto stal ob strani v njegovih veselih in žalostnih dneh.

Ne bo hodil več po naši zemlji on, ki jo je ljubil z vso dušo, ki je naposled dal zanjo najdražje: svojo srčno kri... Ne bodo ga več sprejeli vase viteške-

ga lovca naši gozdovi, ki je tako rad pohajal v nje ter užival njih mir.

In Blejsko jezero, biser zemlje naše slovenske, ne bo več gledalo v obraz njemu, ki je tako rad zrl v njegovo modrino ter preživel blažene dni v njegovi lepoti.

Žalostna in v dno duše potrta stoji ob grobu svojega vladarja naša mladina...

Mirno počiva v njem veliki vladar, čigar duh bo vedno živel z nami. Mrtev je on, ljubezen v dušah in srcih naše mladine pa ni mrtva: saj je mladina vajena ljubezen vračati z ljubeznijo.

»Čuvajmo Jugoslavijo!«

Naj tujci še tako poželjivo stegajo svoje roke po naši lepi zemlji, zvesta bo ostala naša mladina poslednjemu klicu svojega velikega vladarja, zvesto in odločno bo stala na braniku naše drage domovine Jugoslavije. Z njo pa bo duh vseh tistih, s kojih krvjo in žrtvami je bila Jugoslavija ustvarjena.

*

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« pri Sv. Lenartu v Slov. goricah zopet stopa na plan. V nedeljo dne 11. novembra priredi v svoji dvorani Narodnega doma ob treh popoldne novo, koroško, viteško-romantično igro »Bilštanj in Reberca«. Igra je čisto nova in bo igrana prvič na našem slovenskem odru. Motiv je vzet iz koroškega viteškega življenja. Dramatiziral jo je Korošec Jakob Špicar, po zgodovinski povesti našega sodnega svetnika g. dr. Ožbaltta Haunika »Zadnji vitez Reberca«, ki so jo vsi z velikim zanimanjem čitali. Igra v mnogočem sliči »Črnemu križu pri Hrastovcu«, le da je snov vzeta iz koroškega življenja in podana še v bolj napeti in mikavni obliki. Vprizorjen bo tudi viteški dvoboj z meči. Ker prosvetno društvo lahko nudi tudi lepe viteške kostume, se drzne vabiti vse svoje prijatelje širom sosednih župnij in jamči za mnogo dramatičnega užitka in splošnega zadovoljstva.

Dve sliki iz španskega mesta Oviedo, kjer je divjal boj v zadnji revoluciji med vladnimi četami in komunističnimi uporniki.

Širite „Slov. gospodarja“!

strašne deževne dobe. Vihar je prignal od bogsgavedi kod najtežje oblake, raztegnili so se nad nami in pričelo je vlivati kakor ob vesoljnem potopu...

Zlato jama smo odkrili, imeli smo o njej najbolj natančne načrte, težke kilograme najčistejšega zlata po žepih in pripravljene za prenos, a zašli smo po lastni neprevidnosti v past silnega deževja, ki biča te kraje z majhnimi presledki do konca februarja.

Ob pojavu deževja nam je ležalo na dlani, kedo je potegnil z naših 26 prednikov meso do belih kosti. Po celi zlati jami raztresene človeške kosti so nas svarile dovolj, da je zlata jama tudi jama — smrti, a pohlep po odkrivanju vedno novih zlatih zakladov je bil močnejši nego smisel za življenje!

— — —

Vlivalo je, vihar je tulil, vode so naraščale. Nekje na severu je moralo že prej pričeti deževje, ker je bila v smeri proti nam v par urah vsaka graba in vsak potok poln do razliva. V našo zlato kotanjo so bobnele vode, blatno jezero se je dvigalo in le drog z zastavo je kazal, s kako naglico narašča voda, koje višina bo pričela padati najbrž po preteku štirih mesecev.

Prav na vrh hribovja smo morali bežati s šotorom, katerega niti postaviti nismo mogli radi z viharjem združenega neurja. S konji ter mulami smo stali po grebenu med grmovjem in drevjem brez vsake strehe. Dež nas je že bil davno premočil do kože, mrzel veter nam je potresal ude, repo smo kosali vsled mraza in niti govoriti nismo mogli. Izključeno je bilo, da bi zanetili ogenj, dokler se vsaj nekoliko ne poleže pričetek najžalostnejše dobe po Braziliji.

Nemo smo zrl s hriba naraščanje, razlivanje in neznansko šumenje er valovanje vod, ki so se bratile med seboj v razlivanju ter pretvarjale obširno stevo v eno morje... Strahovito deževje z mrzlimi vetrovi je zaigralo smrtno muziko našim 26 prednikom, ali je ne bodo tudi nam?

Dosedaj smo imeli vsak dan sveže meso od divjačine, s katero so nas zalagali naši spremljevalci — vestmani. Nastop deževne dobe je napodil vse na prostem živeče živali pod zaščito ter streho pragozda. Naše zaloge na konzervah, suhorju, kavi, čaju, sladkorju, čokoladi itd. so bile malodane nedotaknjene, nikakor pa ne preračunane na mesece.

Paša za naše živali je bila nekaj metrov pod vodo, koruznega zrna pa je bilo za par dni in potem... Če smo hoteli ohraniti vsaj par konj za

Žensko kesanje.

Neka gospa v Španiji si je pustila naslikati podobo svojega moža na jezik iz kesanja, ker ga je naglala s svojim zlobnim jezikom v smrt.

Samo na Holandskem!

Na Holandskem so ukinili nekaj kaznilnic, ker je znatno padlo število hudodelstev. Leta 1904 je bilo na Holandskem 58.000 kaznjencev, danes jih je 23.000.

V angleških jetnišnicah

pride na 12.000 moških 600 žensk.

Pristno angleško.

V angleškem kraju Wingfield niso pozidali celih 50 let niti ene hiše.

==